

[Else-Merete Ross.]

ekstrabidrag, og også Norge lægger stor vægt på øgede bidrag til IDA.

IDA anses overalt for at være et af de mest effektive og rationelt ledede internationale bistandsorganer, og den betyder meget for udviklingslandene, både i kraft af selve sin långivning og gennem den til lånene knyttede økonomiske rådgivning og vejledning.

Jeg ved, at det ikke er minister Sølvhøj, jeg skal appellere til, men finansministeren, da den multilaterale økonomiske bistand ikke hører ind under udenrigsministeriet. Skønt jeg selv var med i udvalgsarbejdet, da u-landsloven blev til, har jeg faktisk glemt, hvorfor den multilaterale økonomiske bistand blev skilt ud og lagt under finansministeriet. Kan jeg få lov at få en forklaring herpå?

Ambassadør Thorp sagde, at det var good luck, hvis et land havde privat kapital-eksport. Det, man så på i DAC, var regeringernes egne bidrag.

De private kapitaloverførsler fra Danmark til u-landene har været meget små. Professor Nyboe Andersen anslog dem til at blive ca. 80 mill. kr. i 1972 — det er sandsynligt, hvis vi får gennemført bortfald af kaffetolden — sammenholdt med et statsbidrag på ca. 700 mill. kr. Begge udtalelser, finder jeg taler til fordel for det, jeg foreslog ved første behandling, nemlig at vi i vor målsætning: 1 pct. af nationalindkomsten, nøjes med at medtage de statslige bidrag, da det er alt for usikkert, hvor megen good luck med hensyn til privat kapitaloverførsel vi kan regne med, og det i hvert fald ikke bliver særlig store beløb.

Det er med spænding, det radikale venstre ser frem til den plan, som udenrigsministeren vil fremkomme med angående virkeliggørelsen af målsætningen: at nå op på 1 pct. af nationalproduktet. Mit parti ser gerne, at der sker en betydelig forøgelse af den multilaterale økonomiske bistand, selv om vi godt forstår vor egen interesse i også at øge den bilaterale finansielle og tekniske bistand. Vi ville finde det meget ønskeligt, om et tilsagn til IDA om et ekstraordinært bidrag kunne gives, før den samlede plan blev forelagt. Her håber jeg, at ambassadør Thorp og professor Nyboe An-

dersen vil blive betragtet som så betydningsfulde fortalere, at regeringen ikke kan sidde deres indtrængende opfordringer overhørig.

Med hensyn til skibsfartens problemer skal jeg nøjes med at henvise til, hvad udvalget har skrevet i betænkningen.

På det radikale venstres vegne kan jeg give tilslutning til lovforslaget.

Diderichsen: Da liberalt centrum ikke deltagere i udvalgsarbejdet, vil jeg gerne benytte lejligheden til ganske kort at understrege, at vi glæder os over de bemærkninger, som står i betænkningen angående flagdiskriminationen. Det er tilfredsstillende at bemærke, at der endnu ikke er konstateret noget tilfælde af diskrimination, og vi vil meget gerne slutte os til og understrege den sætning, der står om, at udvalget lægger stor vægt på — eller rettere lægger vægt på; men vi kan roligt tilføje: lægger stor vægt på — at transportbestemmelserne i fremtidige aftaler udformes på en sådan måde, at dansk skibsfart ikke diskrimineres. Det må blive en ganske ufravigelig regel.

Ellers skal jeg blot sige med hensyn til spørgsmålet om ubundne lån, at det i og for sig er en meget tiltalende tanke. Jeg forstår godt de praktiske vanskeligheder, der er ved, at Danmark alene skulle gå over til princippet med ubundne lån, men man kunne måske forsøgsvis i praksis foretage et par fremstød i den retning for at se, hvordan virkningerne vil være også for dansk erhvervsliv — om det vil medføre for store bagslag i forhold til andre lande, som kunne tage fordel af det.

Ellers gælder det jo — og det er et synspunkt, som vi i liberalt centrum lægger megen vægt på, og som hr. Lembourn og særlig fru Else-Merete Ross også var inde på — at hver gang vi gør et lille fremstød, som følger af det her foreliggende lovforslag, som vi gerne støtter, må vi straks til at tænke på nye fremstød, og her må vi sikkert for at få så meget gang i det som muligt prøve os frem ad de veje, ad hvilke vi hurtigst, lettest og med størst virkning kan forøge vor u-landshjælp, og jeg tænker også her netop på den multilaterale del af vor bistandsydelse også gennem IDA. Mon man ikke ved en sådan långivning på forskellig